

เราต่าง
มีเพลงที่ฟังแล้ว
คิดถึงใครบางคน

บ้านข้างๆ
เขียน

เพลงเพลงหนึ่ง
อาจทำงานกับความรู้สึกของเรา
ในแบบที่ต่างกัน

พบกันที่ 1

เราต่างมีเพลงที่ฟังแล้ว คิดถึงใครบางคน

บ้านข้างๆ

เรื่อง

WiFi. (5F)

ภาพประกอบ

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

การอ่านเป็นหนึ่งในรูปแบบการรับรู้ที่อิสระที่สุดเมื่อปราศจากน้ำเสียงหรือการชี้นำใดๆ ทำให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่ได้ออกเดินทางไปในทุกตัวอักษร ผสมกับเรื่องราวในชีวิตของตัวเอง เมื่ออ่านคำว่า'รัก' บางคนอาจนึกถึงทุ่งดอกไม้

แต่บางคนอาจนึกถึงของเหม็นเน่าก็ได้ ไม่มีถูกหรือผิด

แต่การอ่านจะทำให้เราได้รู้จักกับความคิดของตัวเองและผู้อื่นไปพร้อมกัน

- บ้านข้างๆ

เราต่างมีเพลงที่ฟังแล้วคิดถึงใครบางคน

springbooks

ในเครือบริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks   Springbooks

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้ใช้บริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น

การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใดขานออกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด

ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์ และ พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-5292-4

เจ้าของ ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ วรรณ อุทกะพันธุ์ บัญจรุ่งโรจน์ • กรรมการผู้จัดการ อนุชนีย์ วิริตกพันธ์

ที่ปรึกษาสายงานสำนักพิมพ์ในเครือ อองอาจ จิระอร • บรรณาธิการอำนวยการ สิริกานต์ ผลงาม

บรรณาธิการบริหาร รัฐวราวรรณ พัฒนรัชต์อดุล • บรรณาธิการ พรชนก บัวสุข • ผู้จัดการฝ่ายการผลิต อมรวัลักษณ์ เขยกลิ่น

ศิลปกรรม ศิริพร เสนายอด • พิสูจน์อักษร ณัฐภรณ์ รัตนเสถิตกุล, ส่องนา ภัคตรีวัลย์ • ฝ่ายการตลาด กุลพัฒน์ บัวระหอ

Your Playlist

20 Songs

SONG TITLE

t_047

02:10

04:70

คำนำสำนักพิมพ์

เคยฟังบางเพลงแล้วอยู่ ๆ ก็คิดถึงใครบางคนขึ้นมาใหม่
บางครั้งนอกจากบางคนแล้ว
บทเพลงยังพาเราย้อนกลับไปช่วงเวลาหนึ่ง
ภาพบรรยากาศ บทสนทนา
สถานที่ที่คุ้นตาชัดเจนอีกครั้งในความทรงจำ
นี้อาจเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของบทเพลง

แต่บางครั้งความทรงจำที่แวบเข้ามา
ก็ไม่ได้แต่มีเรื่องที่เราอยากจดจำเสมอไปหรอก
อาจมีบางเพลงที่ฟังแล้วอยู่ ๆ ก็รู้สึกเศร้า คิดถึงเรื่องราวเก่า ๆ
บางเรื่องก็อยากลืม บางเรื่องก็นึกเสียดาย

เพลงเพลงหนึ่งอาจทำงานกับความรู้สึกของเราในแบบที่ต่างกัน
หวังว่าบางบทเพลงในเล่มนี้จะทำให้เธอคิดถึงใครบางคนอีกครั้ง
ถ้าฟังเพลงไหนแล้วชอบก็อย่าลืมส่งไปให้ใครสักคนฟังบ้างละ :)

คำนำผู้เขียน

ในบทเพลงหนึ่งที่มีความยาว 3-4 นาทีนั้น
ที่มาของมันเต็มไปด้วยเรื่องราว ความคิดและความรู้สึกมากมาย

นี่เป็นเรื่องราวในบทเพลงของวงดนตรีชื่อว่า t_047
ซึ่งได้หยิบธรรมชาติกับสิ่งรอบตัวมาบอกเล่าไว้
ผ่านทำนองและเนื้อร้องที่ถูกจำกัดด้วยห้องจังหวะของดนตรี

ทว่ายังมีหลากหลายเรื่องราวที่ซ่อนอยู่ในบทเพลง
จึงนำมาบอกเล่าผ่านหนังสือเล่มนี้...
หวังว่าจะทำให้รับรู้สิ่งที่บทเพลงต้องการจะสื่อ
และต่อยอดหรือเชื่อมโยงกับการดำเนินชีวิตไปกับธรรมชาติ
ของทุกคนได้

บ้านข้าง ๆ

Playlist

เพียงฤดู	♥ + : 2
รอสายรุ้ง	♥ + : 14
แสงเช้า	♥ + : 28
เสียงทะเล	♥ + : 42
กลับดาว	♥ + : 52
จันทร	♥ + : 64
จักรวาลสมมติ	♥ + : 76
หนังสือ	♥ + : 90
สีของฟ้า	♥ + : 104
หลังคา	♥ + : 120
แม่กำปอง	♥ + : 132
Magic Hour	♥ + : 144
แค่บรรยากาศ	♥ + : 154
ดาวดวงน้อย	♥ + : 162

ดินแดนแห่งสายลม	♥ + : 174
สุริยุปราคา	♥ + : 182
ทฤษฎีลมหนาว	♥ + : 190
ดาวฟ้า	♥ + : 198
ฤดูใหม่	♥ + : 206
เราต่างมีเพลงที่ฟังแล้วคิดถึงใครบางคน	♥ + : 216
เกี่ยวกับผู้วาดภาพประกอบ	♥ + : 222
เกี่ยวกับผู้เขียน	♥ + : 223
ขอขอบคุณ	♥ + : 223

คำแนะนำ

ชื่อเพลงในแต่ละบทนั้น คุณสามารถรับฟังได้ทางยูทูปและสตรีมมิงต่างๆ อยากรให้คุณได้ฟังเพลงนั้นหลังจากอ่านบทความจบแล้วทันที...ขอให้มีความสุขกับการเดินทางเข้าไปในส่วนลึกของแต่ละเพลง

ເພິຍງຖູ

ຕັ້ງອຍ່າ

ฝ่าม่านปลิวไปด้วยแรงลมของฤดูหนาว
เขามองเธอที่กำลังหลับอยู่ ผ่านไอร้อนจากถ้วยกาแฟ
แก้วตัวหนึ่งมาคลอเคลียขอข้าวเช้า
เป็นสัญญาณบอกว่ามันยังมีสุขภาพที่ดี

วันนี้เป็นวันที่ไม่ได้มีงานอะไรคั่งค้าง
เขาเปิดหน้าต่างให้กว้างพรางคิดกับตัวเองในใจว่า
'ฤดูนี้จะมีลมหนาวเย็นยาวสักเท่าไร
ฉันเริ่มกลัวการมาของฤดูร้อนหรือฤดูฝน
ว่าคงไม่ทำให้ใจเป็นสุขอย่างนี้'
ความคิดลากยาวต่อไปถึงอนาคตว่า
งานที่ทำอยู่นี้จะมันคงเสมอไปหรือเปล่า
การเงินจะพอกินพอใช้อีกนานไหม
และถ้าวันหนึ่งเจ้าแมวเกิดป่วยขึ้นมา
เราจะดูแลได้หรือเปล่า

กับความรักที่ดีในตอนนี้
วันหนึ่งจะจากไปเหมือนลมหนาวหรือเปล่านั้น
แต่การเข้ามาและจากไปของแต่ละสิ่งก็ไม่ต่างอะไรกับฤดูฤดูหนึ่ง

เรามีช่วงเวลาที่ดีเพียงพอรู้สึกถึงความสุขใจในช่วงเวลานั้น
แม้จะแค่ชั่วครวาก็ตาม
และสุดท้ายก็จะผ่านไปเหลือเพียงความทรงจำให้คิดถึง

ช่วงเวลาที่ดีที่สุดในแต่ละช่วงวัยย่อมมีวันที่ต้องหมดลง
จึงไม่หวงแหนและไม่ได้คิดมากเกินไปจนลืมมีความสุข
ในแต่ละช่วงเวลา
ก็แค่หนึ่งฤดูที่ดีก็พอ

เป็นแค่เพียงฤดูหนึ่งเท่านั้นเอง

“ความรู้สึกในวันนี้...เป็นแค่เพียงฤดูรีเปลา่”

ความรู้สึกนั้นเปลี่ยนไปได้ตลอดเวลา
ความรู้สึกรัก ความรู้สึกเชื่อใจ ความรู้สึกดีที่มีต่อใครสักคน
การได้แสดงออกถึงความรู้สึกเหล่านี้ถือเป็นสิ่งที่ดี

ในมุมมองกลับกัน บางคนกลับรู้สึกเสียต้ายสิ่งดี ๆ
ที่เคยทำให้ใครคนหนึ่ง

ในช่วงที่ยังมีความรู้สึกดีให้กันอยู่
กับเพื่อนเก่า กับแฟนเก่า...

บางคนไม่ได้มีฤดูหนาวที่น่าจดจำเสมอไป
แต่ในเมื่อเราแก้ไขอะไรไม่ได้
ก็ต้องปล่อยให้ความรู้สึกนั้นจบลง

กับบางเรื่องก็คล้ายช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่านฤดู
ความรู้สึกโกรธหรือเสียใจที่เกิดขึ้น
ไม่ได้ต่างอะไรกับความรู้สึกรักที่เคยเกิดขึ้นเช่นกัน
มักทำให้เสียต้ายในภายหลัง
ปล่อยให้มันพัดผ่านไปก่อน

“เธอที่อยู่ตรงนี้ เป็นแค่เพียงฤดูรีเพล่า...”

การบอกรักในหน้าหนาวดูโรแมนติก
อาจจะเพราะคุ้นชินกับซีรีส์เกาหลี
ที่พระเอกนางเอกจะชอบบอกรักกัน
ท่ามกลางบรรยากาศของหิมะโปรย
ความสัมพันธ์ของฉันเองก็เริ่มขึ้นในฤดูนี้

ความหนาวมักทำให้คนอยากอยู่ใกล้ ๆ กันอยู่แล้ว
แต่ที่นี้ไม่ได้หนาวยาวนานขนาดนั้น
วันหนึ่งเมื่อความโรแมนติกหมดลงไป
เราจะยังอยากอยู่ใกล้กันไหม

ในวันที่อากาศร้อน
ถ้าต้องเหนื่อยที่จะประคองความสัมพันธ์นั้น
จะยังอยากอยู่ด้วยกันต่อไหม

เมื่อพบว่า
เราต่างไม่ได้เป็นลมหนาวโรมานติกของกันและกันอีกต่อไป
จะยังอยากอยู่ด้วยกันต่อหรือเปล่า

แต่ในเมื่อเราต่างมีทั้งช่วงเวลาที่ดีและไม่ดี
เลือกเก็บช่วงเวลาดี ๆ มาใช้ดีกว่า

ทุกครั้งที่เราเผลอพูดจาไม่ดีใส่กัน
ให้ลองนึกถึงความอบอุ่นใจตอนได้ยินคำพูดดี ๆ ของอีกฝ่าย
เมื่อเราเผลอทำผิดต่อกัน
ลองนึกถึงวันที่เคยให้โอกาสกันและกันได้เข้ามาอยู่ในชีวิต

เพราะไม่มีใครจะเป็นฤดูที่ดีให้ใครได้ตลอดไปหรอก

แม้จะพยายามมั่นคงและเสมอต้นเสมอปลายเพียงใด
เราย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามการเติบโต
ขอแค่ไม่ลืมฤดูดีๆ ที่เคยมีให้กันและกัน
ผ่านช่วงเวลานั้นไปให้ได้ เพื่อฤดูที่เฝ้ารอจะมาถึงในไม่ช้า
ถ้าเราไม่หายจากกันไปเสียก่อน

“ตัวเราในวันนี้ เป็นแค่เพียงฤดูรีไปแล้ว...”
วันก่อนยังชอบเพลงเพลงหนึ่งอยู่ พอมาอีกวันก็ไม่ชอบเสียแล้ว
ร้านอาหารที่เคยชอบ วันหนึ่งอาจเบื่อกว่าที่จะไป
เสื้อผ้าที่หยิบมาใส่ประจำ วันหนึ่งอาจเก็บไว้มดลูกสุดในลิ้นชัก
ที่จริงตัวเรานี้ อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ไวกว่าฤดูเสียอีก

ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร
เธอไม่ใช่คนโลเลหรือเปลี่ยนใจง่าย
เพียงแต่บางอย่างในตัวเรา
เมื่อถึงเวลาเปลี่ยนก็ต้องเปลี่ยน

ตัวเราวันนี้อาจไม่เหมือนกับเราในวันก่อน
อาจดีขึ้นหรืออาจจะแย่ลงไปบ้าง

วันนี้เราทำงานหน้าที่หนึ่ง วันหนึ่งได้เลื่อนตำแหน่ง
อาจต้องเปลี่ยนวิถีชีวิตให้จริงจังมากยิ่งขึ้น รับผิดชอบมากขึ้น

ชีวิตหมุนเวียนและเปลี่ยนแปลงไปอย่างนี้สมำเสมอ
อย่าไปคิดน้อยใจในความเปลี่ยนแปลงเลย

รู้สึกดีกับตัวเองเข้าไว้ และเป็นคนที่ดีขึ้นในทุกฤดูที่ผันเปลี่ยน
ความรู้สึกที่เคยมีต่อสิ่งหนึ่ง อาจเพิ่มขึ้นหรือน้อยลง
ก็มั่นใจในตัวเองเข้าไว้
เปิดรับสิ่งที่ใจตัวเองต้องการในแต่ละช่วงเวลาของชีวิต
ตัวเราก็เป็นเพียงฤดู ฤดูกาลหนึ่งเท่านั้นเอง

:)

ร้อน ผน หนาว

ชีวิตก็วน ๆ อยู่เพียงเท่านี้
เมื่อมองเห็นทั้งหมดจนครบรูปแล้วไม่ยึดติดจนเกินไป
มันจะเกิดขึ้นและจากไปเป็นสีส้มในฉากหนึ่งของชีวิต

แค่ใช้ทุกช่วงเวลาให้ดี
อดทนกับบางช่วงเวลาจนมันพัดผ่านไปให้ได้
ไม่ว่าจะต้องเจอเรื่องอะไร รักษาคนข้าง ๆ เอาไว้

เราอาจจะมีความสุขได้กับทุกฤดู
เราอาจจะร้องไห้กับทุกฤดู
เราอาจจะตกหลุมรักใครสักคนได้ในทุกฤดู
และท้ายที่สุดทุกอย่างก็จะกลายเป็นความทรงจำต่อไป

โอล์มหนาว ฉันรู้ว่าคงต้องมา
แล้ววันหนึ่งก็ลา เมื่อลมพัดพา จางหาย

ไม่ต่างกับเธอ วันนี้เธอเพียงเข้ามา
แล้วพอถึงเวลา ความรู้สึกก็จางหาย
กลายเป็นเพียงฤดู

เพียงฤดู-t_047

รอสายรู้

ตัวอย่าง

เป็นเรื่องมหัศจรรย์ที่ได้เห็นการเรียงตัวของสีเส้นต่าง ๆ เกิดขึ้นบนฟ้า
ด้วยองศาความโค้งมนที่ลงตัวอยู่เหนือภาพตีกรามบ้านช่องที่คุ้นตา

หลายปีมาแล้วที่ฉันบันทึกภาพนั้นไว้ได้

ภาพของสายรุ้งที่ทอดยาวข้ามผ่านบ้านข้าง ๆ ไป

ในวันที่ฝนตกปรอย ๆ สีส้มอมแดงของแดดที่สะท้อนระอองฝน

หลังจากวันนั้น สายรุ้งก็ไม่เคยปรากฏมาให้เห็นที่มุมนั้นอีก

เกิดเป็นหนึ่งการเฝ้ารออยู่ในใจ

เฉกเช่นเดียวกับหลายสิ่งในชีวิตที่ตั้งใจรอมากเกินไป

รออาหารมาส่ง รอหนังที่ชอบเข้าฉาย รอคอนเสิร์ตจากศิลปินที่ชอบ
รอพบใครสักคน...หรือรอให้ใครบางคนกลับมา

บางทีก็เผลอทุกซบไปกับมัน

มาคิด ๆ ดู อาจเป็นเพราะเมื่อได้นึกถึงความปดี่มปดี่ที่เกดขึ้น
ในวันทีการรอกอยลึนลึดลง เลยทำใหสิ่งทีเป็นอยในปจัจุบัน
ดูอึดอัดและหายใจได้ไม่เต็มที

อยากเจอคนรักแคเไหนก็บังคับเครื่องบินให้ลงจอดก่อนเวลาไม่ได้
อยากได้ของทีส่งไปไว ๆ ก็เร่งกระบวนการส่งไม่ได้
หัวใจทีเฝารอจนกระสับกระส่ายก็คงไม่เป็นผลดีกับตัวเองแน่ ๆ
และบางทีกลับรู้สึกสงบได้มากกว่าเมื่อสิ่งทีเคยเฝารอนั้น
กระชิบบอกเราเบา ๆ ว่าไม่ต้องรออีกต่อไปแล้ว
ดูจะเป็นการกระทำทีอ่อนโยนกับความรู้สึกคนรอ

เช่นเดียวกับหลาย ๆ เหตุการณ์ในชีวิต
เราไม่รู้หรือกว่าต้องรอไปถึงเมื่อไร

หรืออาจจะไม่มีวันที่การรอกอยจะลึนลึดลงเลยก็ได้
จึงคิดวถ้าเราเลิกรอไป ก็อาจจะไม่รู้ลึสึกวมันนาน

ป้ายของวันหนึ่งท่ามกลางอากาศร้อนและผู้คนแออัด
ที่ป้ายรถเมล์ ทุกคนมองไปที่ทิศทางเดียวกัน
เพื่อดูว่ารถเมล์สายที่ตนรอนั้นจะโผล่มาหรือยัง

การรอคอยยิ่งทรมานเมื่ออยู่ท่ามกลางอากาศที่ร้อนฉ่า
หลายคนคงอยากกลับบ้านไปเจอครอบครัว ไปตากแอร์
หรือไม่ก็คงมีสิ่งสำคัญที่ต้องรีบไปจัดการ

ฉันเห็นสีหน้าผิดหวังทุกครั้งเมื่อรถที่ปรากฏมาไกล ๆ นั้น
ไม่ใช่สายที่ใครหลายคนเฝ้ารอ...

ฉันก็มีเรื่องสำคัญที่ต้องรีบไปทำเหมือนกัน
บางครั้งถ้าอยากไปถึงที่หมายไว ๆ ก็มีราคาที่ต้องจ่าย

แต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะทำแบบนั้นได้
เงื่อนไข่ม้วนเป็นอย่างนั้นแหละ
ก็ต้องหาวิธีรับมือกับความไม่สะดวกสบาย
ที่ต้องพบเจอในชีวิตให้ได้

การเล่นมือถือคงเป็นหนึ่งในวิธีที่ดีที่จะ 'ฆ่าเวลา' ได้
คำว่าฆ่าเวลาในที่นี้คงหมายถึงการทำลายระยะเวลาที่ต้องเฝ้ารอ
และแม้ฉันจะพยายามหาเกมสนุก ๆ มาเล่นแค่ไหน
ก็ไม่ได้ทำลายความมึนงงในใจ
ที่ยอยากจะให้รถคันที่รอมาเสียที่

เมื่อถึงจุดหนึ่งที่ความอดทนเริ่มจะถึงขีดจำกัด
ถ้าเราไม่สามารถอยู่เหนือเงื่อนไข่ม้วนของเวลาและการรอคอยได้
ฉันจึงเริ่มคิดหาทางออก นั่นคือการปรับความคิด
โดยบอกตัวเองว่าในที่แห่งนี้
การรอคอยนั้นไม่เคยเกิดขึ้น
เราแค่นั่งอยู่ตรงนี้เพื่อมองการเคลื่อนไปของเวลา
เมื่อเราอยู่นอกเหนือจากการไหลของเวลา
ความทรมานจากการรอคอยก็จะไม่เกิดขึ้น

จากสายตาที่จับจ้องไปบนถนน ฉันเริ่มเบนสายตาไปหาสิ่งอื่น
ทำให้ได้เห็นนักดนตรีข้างทางที่บรรเลงไปเรื่อย ๆ ด้วยความสนุก
ราวกับว่าไม่ได้สนใจเลยว่าใครจะมอง
และความสนุกนั้นเองที่ทำให้เขาลืมว่า
ตัวเองกำลังรอใครสักคนนำเงินมาใส่ในกระเป๋าที่วางเอาไว้

อีกฟากหนึ่ง เห็นคู่รักมัธยมที่จู๋จี้หยอกล้อกัน
แอบคิดเอาเองว่าเขาทั้งสองคงไม่ยอมให้รถเมลล์มาถึง
เพราะต้องแยกก่ายกันไปเมื่อถึงป้ายใดป้ายหนึ่ง

ในขณะที่ฉันปล่อยความคิดเรื่อยเปื่อยไปกับสิ่งที่พบเจอ
รถเมลล์ที่ฉันรอก็ปรากฏ

การรออีกรูปแบบหนึ่งที่ค่อนข้างแปลก
คือรอสิ่งที่แม้แต่ตัวเราก็ไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามีอยู่จริงหรือเปล่า

เราไม่ได้เกิดมาเพื่ออยู่ลำพังก็จริง
แต่ใครกันที่จะทำให้ใจของเราเปิดรับ
เพื่อให้ความโดดเดี่ยวนั้นสลายไป
เสาะแสวงหากันไป พบพาลาจากจนเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต
เราต่างต้องการใครสักคนในชีวิตที่เป็นดังสายรุ้งชโลมจิตใจ
หลังจากเมฆฝนที่มีดครึ้ม

บ้างกำลังตามหาใครสักคน
ที่มีความชอบความหลงใหลคล้ายตัวเอง
บ้างกำลังตามหาใครสักคนที่จะเติมเต็มส่วนที่ขาด

ใครบางคนที่จะเข้ามาทำให้ห้องฟ้ากลับมาสดใสอีกครั้ง
แต่ไม่มีใครหรอกที่จะอยากเดินเข้ามาสู่จิตใจที่มีดครึ้ม
ไม่มีใครอยากวิ่งออกไปจากพื้นที่ปลอดภัย
เพื่อให้ตัวเองต้องเปียกปอน

ลองวางความตั้งใจในการแสวงหาที่นั้นลง
อยู่กับจิตใจตัวเองและคอยดูแลให้มีชีวิตชีวาอยู่เสมอ
หมั่นเติมความสดใส สาดแสงส่องและพรมน้ำ
อาจเกิดพื้นที่เล็กๆ ให้สายรุ้งปรากฏขึ้นมาก็ได้

สิ่งที่เฝ้ารออาจจะยากเกินไปภายใต้เงื่อนไขของโลก
ความรักคงไม่ยากจะปรากฏ หากใจเป็นสถานที่ที่น่าอยู่
เริ่มยอมรับและเรียนรู้กับใครสักคน...

ใครสักคนที่ไม่ได้เป็นสายรุ้งกว้างขวางปกคลุมทั่วทั้งฟ้า
แต่เต็มสีสันให้กับชีวิตและเป็นแรงบันดาลใจในทุกการก้าวเดิน

อย่าไปรอสิ่งที่อยู่ไกลเกินไป
อย่าไปรอสิ่งที่ยิ่งใหญ่เกินตัว
ค่อยๆ ใช้ชีวิตให้มีความสุข
และเมื่อใจเราเป็นพื้นที่แห่งความสุขแล้ว
สิ่งดี ๆ จะเดินเข้ามา
โดยที่เราไม่ต้องร้องขอหรือเฝ้ารอเลย

การรอคอยไม่ใช่เรื่องที่เลวร้าย
หากชีวิตยังพอมีเวลา และการรอนั้นไม่ได้กัดกินจิตใจ
เพราะบางอย่างก็ต้องรอไปก่อน จนกว่าจะมีความชัดเจน

การรอคอยที่จะได้พบกันนั้น...
ยังเกิดขึ้นในใจคนสองคนที่ห่างกันหรือเปล่า
ยังเกิดขึ้นพร้อมกันอยู่ไหม หรือเป็นแค่การรอคอยของใครคนหนึ่ง
ถ้าเลิกรอไปแล้วจะบอกกันให้รู้บ้างหรือเปล่า
ผ่านไปหนึ่งวัน หนึ่งเดือน หนึ่งปี
ไม่ว่าจะผ่านไปนานแค่ไหน ถ้าวันหนึ่งต้องตั้งใจจริงๆ
ก็ให้ตัดออกไปโดยที่ไม่รู้สึกเสียดายเวลา
อย่างน้อยก็ได้รอจนได้รับคำตอบแล้ว
การรอคอยนี้จึงไม่สูญเปล่า

ถ้าชัดเจนแล้วว่าหลังจากนี้จะไม่มีความสำคัญของการกลับมา
หรือชัดเจนแล้วว่าหัวใจไม่อาจอดทนกับความไม่แน่นอนนี้ได้

อย่าปล่อยให้ค้ำใจต่อไปเลย

เพราะหลังจากที่รับรู้ความรู้สึกในใจของตัวเองแล้ว
การรอคอยหลังจากนั้นจะทรمانขึ้นเรื่อย ๆ

บ่ายวันนั้นเป็นวันธรรมดาวันหนึ่งที่ฝนเพิ่งจะหยุดตกไป

พร้อมกับการมาถึงของแดดอ่อน ๆ

แสงแดดลอดเข้ามาในห้องของเด็กมหา'ลัย

ที่บังเอิญกลับมาที่บ้านในวันนั้นพอดี

มองออกไปนอกหน้าต่างทำให้มองเห็นสายรุ้ง

ในมุมเดิมกับที่เคยบันทึกเอาไว้เมื่อสมัยมัธยม

PLAYLIST

เพียงฤดู

รอสายรุ้ง

แสงเช้า

เสียงทะเล

กลิ่นดาว

จันทร์

จักรวาลสมมติ.

หนังสือ

สีทองฟ้า

หลุมกา

แม่กำปอง

Magic Hour.

แคบบรรยากาศ

ดาวดวงน้อย

ดินแดนแห่งสายลม

สุริยุปราคา

ฤดูชฎิลมหนาว

ดาวฟ้า

ฤดูใหม่

เราต่างมีเพลงที่ฟังแล้ว
คิดถึงใครบางคน

หมวดความเรียง

ISBN 978-616-18-5152-1

9 786161 851521

Cover Design: Siriporn Se

Illustration: WiFi.

265 บาท